

VESTI
IZ SLOVENIJE

ATENTAT NA POTRCA, mištrata prosvete LRS, so izvršili kominformovci 18. decembra 1948 ob dveh ponoči v njegovi vili za Bežigradom. Trije atentatorji so se pripeljali z avtomobilom. Prvega je z brzostrelko ustrelil milicar, ki je stražil v grmovju za ograjo in ga atentatorji niso opazili, druga dva pa sta nato z avtomobilom hitro pobegnili. Ubito truplo je odpeljala na pomoč poklicana OZNA. Sledečega jutra ni bilo drugih sledov kot z žaganjem posuta mlakuža krvi. Od tedaj pa stražita Potrčevo vilo dva milicarja.

Nova narodna poezija v Sloveniji

Srček dela tika taka,
ko na tebe ljubeček čaka.
Srček dela tika taka,
ko na tebe ljubca čaka.

Kje si bla Marička moja,
ko sem njivico oral?
Pašla našga sem telčka,
da bo kravca prej postal.

Kje si bla Marička moja,
ko sem šel od strelskih vaj?
Vpregla našga sem konjička,
peljala mleko na okraj.

Kje boš, kje, moja Marička,
ko drevesa angel bom?
Šla tja gor na vrh bom griča
zidat združni naš dom.

Narodna poezija je postala nekam zafrkljiva. Uvedba ljudskega režima ji niso ljube in to pokaže kakor le more. Udarniško delo, predvojaško izobražbo mladine, oddajo kmetijskih pridelkov, zidanje združničnih domov, posek gozdov "opeva", jih vpleta v verz, da pokaže, kaj izpolnjuje življenje od jutra do noči.

TEŽAVE V KOMUNISTIČNEM GOSPODARSTVU. — Poročajo s Krasa, da so bili tam gozdni požari. Ogenj so povzročile iskre iz lokomotiv. Železnica je bila še pod fašističnim režimom elektrificirana, toda letos vmes izredno hude suše, je bilo stanje voda tako nizko, da električne lokomotive niso mogle voziti in so morale nastopiti parne. Parnе lokomotive so vnele ta najdragocenejši zaklad Krasa, njegove mlade gozdove. Komunisti iščejo zopet razlogov za sabotažo. Težko bodo prijeli saboterja to pot. Sušo in in mokroto v naravi zaenkrat

Tri na dan

Prekrasni Američan Janko vidi v Jugoslaviji vse rožnato in v dveh letih bodo odpravljene (po njegovem) vse hibe.

Menda Janko računa, da bo vzel Tito v 2 letih ljudstvu še tisto, česar dozdaj še ni in potem bodo, seveda, odpravljene vse hibe.

Če bo prekrasni Američan priden, mu bomo povedali, kaj mislijo v Ljubljani o njem. To se pravi — ne Titovci, ampak ljudje v splošnem, ki doma za vrati še sami zase mislijo. Tako le pravijo o njem: "Optimist preko luže, ki ni videl ničesar, še manjpa okusil." (Kaj nimajo zares lepega mnenja o tem "prekrasnem Američanu Janku"?)

še ne obvlada človek, tam so božji prsti vmes.

DEŽ JE PRISEL. — V zadnjem tednu aprila je padlo v Sloveniji precej dežja. Ljudje so si oddahnili. Vsaj upanje je zopet, da bo kaj zrastle. Sicer so že balj lakote, popolne lakote, ki bi bila hujša kot vsa prejšnja leta.

POŽAR JE UNIČIL PRECEJ DOKUMENTOV. V St. Martinu pri Beljaku je zgorela upravna baraka IRO. V baraki je bilo tudi precej dokumentov naših begunccev. To so bili dokumenti tistih, ki čakajo na preselitev v prekomorske kraje, zlasti v USA. Mnogi so se že veselili, da bo njihova stvar kmalu dozorela in bodo že mogli potovati. Vred te nesreče bodo mnogi morali na novo predložiti vse dokumente, ponoviti zdravniške preiskave in čakati, čakati...

Delavec ubit radi štrajka v Italiji

Rim. — Stavkajoči kmetijski delavci, ki so jih vodili uradniški komunistične stranke, so ubili enega delavca in nad 30 jih lahko ranili predno je policija mogla napraviti red. Do prestopa je prišlo, ker so komunisti napadli delavce, ki so hoteli iti na delo, kljub temu, da je komunistično vodstvo proglasilo stavko.

Bavarska odklanja ustavo zapadne Nemčije

Munich, Nemčija. — Bavarski parlament je zavrnel načrt ustave, ki jo je izdelala skupščina v Bonn za novo zapadno-nemško državo. Vendar je istočasno sprejel sklep, da bo Bavarska sodelovala v novi vladi zapadne Nemčije, če bodo vse druge države novo ustavo sprejele.

Polzvedovalni kolček

Blaž Tratnik, rodom iz Vojške na Primorskem, sedaj stanuje v Idriji, v hiralnici, bi rad zvedel za ženo sojega pokojnega brata Poldeta, ki ga je ubilo že pred več leti v rudniku nekje v Pennsylvaniji. Pred vojno sta si dopisovala, med vojno mu je pa vse zgorelo in tudi naslov njegove svakinje je v požaru izginil. Kdor bere te vrste in kaj ve o imenovan ali če nas sama more, naj sporoči na naslov njegove nečakinje Mihi Čuk, Partizanska ulica, št. 6. Idrija, Slovenija, Jugoslavija, ali pa na Frank Tratnik, 21. Lawrence St., Ely, Minn.

Toni Jakovac, Augustenstrasse 56, bei Kaern, Stuttgart, Germany, USA Zone išče svoje tete, sestre svoje matere, Anico, Franciko in Veroniko Pirš. Ena izmed teh se je poročila in je bil njen zadnji naslov Mrs. John Sprajcar, 1301 Parkman RD Warren, Ohio, druga pa je imela zadnji naslov Mrs. Pavla Grgurich, Warren, Ohio. Na ta dva naslova pa se nihče več ne oglasi. Kdor bi kaj vedel, naj bo tako dober, da javi gospodu Sajkovec na gornji naslov.

Ne tvegajmo, ne riskirajmo. Žitjenje je v naših rokah. Kar hodimo ali sami vozimo, bodimo previdni in modri.

Direktno iz Washingtona

poročila
STEPHEN M. YOUNG
Congressman-at-Large of Ohio

Zgornja zbornica

Senat imenujejo včasih tudi zgornjo zbornico. Menda zato, ker meče zakonske načrte na zgornjo polico. Poslanska zbornica je že obdelala in odobrila devet proračunskih zakonov. Senat je odpravil šele dva. Vsi drugi so še na polici. Odobrili je proračuna za finančni poštni department. Pa je še druga razlaga zgornje zbornice. Senat navadno zvišuje federalne izdatke. Tako je za štirideset milijonov zvišal izdatke za posebne podpore. Poslanska zbornica je dala administraciji 471 milijonov dolarjev za ta namen, senat pa je zvišal na 524 milijonov. Za poplave in podobne slučaje je poslanska zbornica odobrila 593 milijonov, senatni odbor pa je zvišal na 761 milijonov dolarjev.

Najvažnejše

Ceneno stanovanje je v Ameriki sedaj najvažnejši domači problem. Treba je urediti gradnjo hiš, treba je očistiti zane-marjene dele mest in jih lepo pozidati, treba je zgraditi dovolj stanovanj za družine z malimi dohodki, prav tako pa je treba pomagati, da se bo zgradila na tisoče novih stanovanj, ki jih nujno potrebujejo srednji stanovi. Dva milijona družin, med njimi največ veteran-skih, živi skupno s starši ali prijatelji v skupnih gospodinjstvih in mnogo tisoč jih živi v neprimernih in nezdruženih stanovanjih, pa še mnogi plačajo divje visoke najemnine. Sedanji kongres naj ne bi nič ne mislil na odgoditev sej dokler ne reši tega vprašanja in ne odglavise zakona, ki ga je predlagal in zahteval predsednik Truman. Poldrugi milijon stanovanj naj se gradi po tem zakonu vsake leto v prihodnjih šestih letih.

Čudno zaupanje

Morton Bodfish, vodja in zastopnik trgovine z nepremičninami ima več dohodkov kot kongresnik, ki narod zastopa. Je to zelo sposoben mož in spreten nasprotnik zakona o gradnji cenjenih stanovanj. Ko je prišel pred odborom poslanske zbornice, je rekel: "Poslanska zbornica je naše veliko upanje. Kongresnik Abe Multer ga je brž vprašal: Ali vi zaupate v poslansko zbornico?" "Seveda moram", je naglasil Bodfish. Pa Multer ga je ustavil s tem vprašanjem: "Zakaj ste pa potem bili v takem strahu, da bi ta zakon prišel ven iz odbora pred zbornico in v razpravo?"

Škodljiv ostanek

Če ste po poklicu washingtonski birokrat z visoko plačo in veliko prostega časa, da si lahko privoščite pot po Evropi ali pa okoli sveta, ste izvzeti in vam ni treba plačati transportne takse. Če ste pa kongresnik in imate drago volilno kampa-njo pred seboj ali če ste kakor druge vrste ameriški državljani, ki si ne more privoščiti počitnic po širokem svetu, pa kupite vozni listek za potovanje z vlakom ali busom, da bi šli obiskat svoje starše v Kansas ali drugo oddaljeno mesto, morate plačati federalni vladi 15% takso na ceno vašega voznega listka. Ta taksa je bila vpeljana kot vojna odredba, da bi ljudje v njo.

Sovjele streljajo na delavce v Berlinu

Nad 1000 delavcev je ranjenih v spopadih s policijo — Nemci zahtevajo naj ruska policija zapusti zapadne cone Berlina

Berlin. — Železniška policija ruskega sektorja je streljala zopet v maso delavcev, ki stavkajo. V spopadih s policijo je že okoli tisoč delavcev ranjenih, eden pa je mrtev. — Mir je nastal šele, ko je britanski polkovnik zahteval, da se mora sovjetska policija odstraniti. Stavkajoči so vpili na komuniste: "Proč z morilci našega naroda!" Nemška uprava zapadnega Berlina je zahtevala naj Britanci in Amerikanci poskrbe, da bo vsa sovjetska policija zapustila zapadni Berlin. Zapadni zavezniki so izjavili, da tega ne morejo storiti. Ko je potem prišlo do nadaljnjega streljanja na stavkajoče, je nemški zastopnik vlade rekel: "Povsem naravno. Ne moreš imeti miru, če je pa sovražnik v tvoji hiši. Nova nasilja dokazujejo, kako smo imeli prav, ko smo zahtevali, naj se sovjetska policija odstrani."

Slovenske farmerje v Ameriki prosimo, da sprejmejo člane begunccev in begunskih družin pod streho in jim dajo delo. S tem ne prevzamejo nobene druge odgovornosti. Javite koliko želite sprejeti.

Liga slovenskih katoliških Amerikancev,
10316 Barrett Ave., Apt. 6,
Cleveland 8, Ohio.

vojnem času ne potovali po nepotrebnem. Nihče temu ne ugovarja. Pa sedaj smo v miru. Ameriško ljudstvo sedaj po pravi vstrajno zahteva, da se ta taksa že enkrat ukine! Ta taksa velja Ameriko 750,000 na leto. Če morate potovali po opravkih ali po poslu ali za okrepitev zdravja, v vsakem slučaju je to neprijetno, škodljivo breme, ki ga nosimo po nepotrebnem. Ta ostanek izva voj-ske je treba odpraviti.

Megla in kongresnik

V Washingtonu se večkrat vane megle. Takrat se nič ne vidi. Če na zemlji stojijo, vrha spomenika ne vidiš. Takega dne sta prišla tudi dva dobra Amerikana, mož in žena na obisk v Washington. Ker nista mogla videti Washingtonovega spomenika s tal, sta se z elevatorjem peljala gor. Tam sta šla lepo na hodnik in skušala pogledati na mesto in okolico. Pa nista nič videla. Jezila sta se nad streljanjem in zahtevala denar nazaj, češ kaj pobira vstopnino tak dan ko se nič ne vidi. Mož jima je pa takole zagodel: "To sta modrijana. Če s tal nista videla vrha spomenika, kako sta mogla misliti, da sta z vrha videla tla?" Užaljena sta po pobrala in sta se šla pritožiti in zahtevati svoj denar nazaj od — kongresnika.

Kar je preveč, je preveč

Kongresniki dobivamo pošto po trikrat na dan. Kongresnik iz Ohio dobi toliko pošte vsak dan kot kongresnik iz Missisip-pi cel teden. Knjižice in tiskovine pride brez števila. Večkrat kongresnik prebija koliko lepih tiskovin gre v nič, v kos. O neki prekrasno prirejeni, popolnoma neuporabni, knjižici je kongresnik rekel: "Knjižica je tako gladka, da bi si muha zlomila vrat, če bi stopila navojna odredba, da bi ljudje v njo."

Komunisti bodo morali iz naših javnih šol

Clevelandski šolski svet je glasoval kar enoglasno, da morajo vsi uslužbeni položiti prisego, da niso komunisti. Vsak šolski uslužbenec, naj bo dose-danji ali pa nov, mora prisesti, da ni komunist, izvzeti so samo tisti, ki delajo samo na ure in nimajo nikake stalne nastavitve.

Velicasta katoliška manifestacija

Clevelandska škofija je priredila v nedeljo večer velicasta katoliška manifestacija v mestnem stadionu. Kljub dežju se je zbralo okoli 50,000 ljudi k uri molitve in govoru Msgr. Sheen, ki je med najznamenjšimi cerkvenimi govorniki v Ameriki. Slovesnost je bila posvečena Materi Božji Fatimski, ki so jo udeleženci javno prosili za spreobrnjenje Rusije. 50,000 luči je gorelo za slovesne blagoslov. Nadškof Mc Nicholas iz Cincinnati je označil velikanški zbor kot izraz protesta proti sedanjemu brezboštvo in je zahteval, naj bi vsak državljan USA prisegel ali slovesno obljubil zvestobo svoji domovini. Papež Pij XII je poslal zborovalcem poseben blagoslov.

Novi načrti proti komunistom in njihovim sopotnikom

Washington. — Senat izdeluje zakon, po katerem se bodo morali posebej registrirati vse organizacije komunistične stranke in vse, ki spadajo v komunistično fronto. Senat je glede tega zakona izvedel obširna zaslišanja. Nekateri, ki so hoteli izpovedovati o tem zakonu, niso hoteli povedati, ali so komunisti ali ne. Takim je senatni odbor odredel pravico, da bi bili zaslišani.

Uboj inspektorja Fordovih podjetij

Windsor, Ont. — Neznani storilec je skozi kuhinjsko okno ustrelil inspektorja Fordovih podjetij William D. Allen. Allen je bil doma in ravno pil kavo v kuhinji, ko ga je doletela nasilna smrt. Ni še ugotovljeno ali ima uboj kakozvezo s sedanjo stavko pri Fordovih podjetjih.

Razne najnovejše svetovne vesti

PARIZ. — Zunanji ministri štirih velesil so se na prvih dveh sejah sporazumeli, da bodo razpravljali po temle dnevnem redu: Politična in gospodarska enotnost Nemčije vpoštevajoč tudi dobo pod okupacijo zavezniških sil, priprave za mirovno pogodbo z Nemčijo, razmatranje o mirovni pogodbi z Avstrijo. Sovjetski zastopnik Višinski je pri prvi seji skušal vplesti v razpravo tudi zavezniško politiko na Daljnem vzhodu in mirovno pogodbo z Japonsko, pa so zapadni zavezniki ta manever hitro onemogočili.

BERLIN. — Ameriški komandant je pozval sovjetsko policijo naj izprazni vse kolodvore v ameriški coni Berlina. Zavezniška policija in nemška policija zapadne cone je takoj pričela prevzemati vse kolodvore in železniške objekte na vseh progah, kjer so železničarji v stavki. Ameriškega zgledu so sledili tudi Britanci in Francozi v svojih conah. Zavezniška policija bo v bodoče sama skrbela za red in mir v zapadnih conah Berlina med stavko.

SANGHAJ, Kitajska. — Komunisti že obstreljujejo mesto. nekaj dni. Vojska narodne vlade je odbila več napadov na predmestja, a izgleda, da ne misli do konca mesta braniti. Opažajo se že nekatere priprave za evakuacijo.

CANTON, Kitajska. — Ameriški konzul je pozval vse Amerikance, ki še prebivajo v Cantonu v južni Kitajski, naj nemudoma zapuste mesto. Samo tisti, ki imajo važna službena mesta, naj zaenkrat še ostanejo.

Kitajska narodna vlada pod predsedstvom generala Ho je dala ostavko.

Odgovornost zaradi Forrestalove smrti

Glavni zdravnik je v preiskavi prevzel vso odgovornost

Washington. — Capt. George N. Raines, glavni zdravnik za živčne bolezni v bolnici, kjer je umrl bivši tajnik za narodno brambo Forrestal, je prevzel nase vso odgovornost za žalosten konec tajnikovega življenja. V preiskavi je izpovedal, da zdravljenje živčnih bolezni zahteva vedno nekaj tovrstnega rizika. V stanju, v kakršnem je bil pokojni, je treba dati bolniku nekaj svobode, treba mu je naravnost prigovarjati naj obiskuje znance in treba mu je dati vedno več utisa, da se svobodno giblje. Notorno je, da pri tem riskiramo, da dobi kak bolnik nenadno poslabšanje, tužne trenutke, ki so lahko usodni in ki jih nihče ne more predvidevati. Toda zdravljenje zahteva, da mirno in zvesto prevzamemo tak riziko. Zdravnik je dejal, da torej nihče drugi nemore biti odgovoren za žalosten slučaj, ki se je dogdil, kot on sam, ki je odredil pokojnemu svobodno gibanje. Storil pa je to po svoji vesti in svojem poznavanju pacijenta. Nesrečen slučaj je nastal, da mu je prišla zopet nenadna duševna depresija prav v trenutku, ko je bil sam in svoboden.

K molitvi. — Članice dr. sv. Ane št. 150 KSKJ naj pridejo v četrtek ob osmih v Ferfolia pogrebni zavod k molitvi za pokojno Johanno Gnidža.

Trinajsta obletnica. — V četrtek bo v cerkvi sv. Kristine ob 8 uri masa za pok. Alice Pinculic v spomin 13. obletnice njene smrti.

Materinski klub fare sv. Vi-

da ima nocoj ob osmih svojo običajno zabavo v cerkveni dvorani. Vsi ste vabljeni.

Zdravniška zveza se bori proti načrtu zakona o bolniškem zavarovanju

Chicago, Ill. — Združenje ameriških zdravnikov je v hudi opoziciji proti nameravanemu razširjenju prisilnega socialnega zavarovanja za slučaj bolezni. Dr. Ernest Howard je to atališče povdaril na zborovanju zdravniške zveze v Chicago. Trdil je, da so posledice, ki bi jih imela nova postava na vse naše življenje, usodne, stroški veliki, in Eleanor ter več sorodnikov. Rojen je bil pri Sv. Vidu pri Cerknici, kjer zapušča brata Anton in sestro Tereza. Po poklicu je bil zidar in je delal v tem poslu zadnjih 45 let. Tukaj je bival 36 let. Bil je član zidarske unije Local 5. Pogreb bo v petek zjutraj iz Želetovega pogrebnega zavoda na 458 E. 152 St. v cerkev sv. Kristine. Čas pogreba še ni določen.

NOVI GROBOVI

Frank Cimperman

Po več mesecev hude bolezni je preminul na svojem domu na 967 E. 222 St., Euclid, O., dobro poznan Frank Cimperman, P. D. Smith, star 65 let. Bil je vdovec. Soproga Mary mu je umrla leta 1941. Tukaj zapušča sinova Frank ml. in Vincent, hčerji Sister Benedict, ki je redovnica sv. Frančiška politične posledice slabe in za pravo razmerje zaupanja med zdravnikom in pacientom zelo škodljive. Dr. Howard trdi, da bi bil novi zakon prva izguba naše narodne veličine in svobode.

Naročila za najnovejšo slovensko knjigo Koledar Svobodne Slovenije se sprejemamo. Svo prejšnjo pošiljko iz Argentine.

Razne drobne novice iz Clevelanda in te okolice

Ogenj—

Danes v zgodnjih urah je nastal požar v hiši med kopališčem na St. Clair in Anzlovarjevo trgovino. Ko to pišemo, se vali velik dim iz spodnjih prostorov in gasilci se trudijo, da bi ogenj omejili.

Poroka—

Mr. in Mrs. Anton Anzlovar, 6214 St. Clair Ave., naznanjata, da se bo v soboto ob devetih v cerkvi sv. Vida poročila njihova nečakinja Marie z Mr. Geo. Brazis. Sorodniki in prijatelji so vabljeni k poročni sv. maši.

Mr. Mihelich iz mesta—

Mr. in Mrs. John Mihelich iz 1200 Addison Rd., oddeta v četrtek v Rochester, Min., kjer bo iz St. Mary's bolnišnice šole graduirala njiju hčerka Rosemarie. Mr. in Mrs. Mihelich se vrne v Cleveland 2. junija.

K molitvi—

Članice dr. sv. Ane št. 150 KSKJ naj pridejo v četrtek ob osmih v Ferfolia pogrebni zavod k molitvi za pokojno Johanno Gnidža.

Trinajsta obletnica—

V četrtek bo v cerkvi sv. Kristine ob 8 uri masa za pok. Alice Pinculic v spomin 13. obletnice njene smrti.

Materinski klub fare sv. Vi-

da ima nocoj ob osmih svojo običajno zabavo v cerkveni dvorani. Vsi ste vabljeni.

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Ave. Cleveland 3, Ohio
Published daily except Saturdays, Sundays and Holidays

MAY

1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

Entered as second-class matter January 6th 1904, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd 1879.

No. 108, Wed., May 25, 1949

(JAMES DEBEVO, Editor)

NAROČNINA

Za Zed. države \$8.50 na leto;
za pol leta \$5.00; za četrt leta \$3.00.

Za Kanado in sploh za dežele
izven Zed. držav \$10.00 na leto.
Za pol leta \$6.00, za 3 mesece \$3.50.

SUBSCRIPTION RATES

United States \$8.50 per year;
\$5.00 for 6 months; \$3.00 for 3 months.

Canada and all other coun-
tries outside United States \$10
per year. \$6 for 6 months, \$3.50
for 3 months.

Svoboda duhovnikov po titovski ustavi

Predno je bila sprejeta nova jugoslovanska ustava, so predstavniki ljudskih oblasti navdušeno razlagali, kako velike ugodnosti prinaša nova ustava Cerkev in duhovnikom. Nova ustava določa, da je Cerkev ločena od države. Zato bodo duhovniki čisto svobodni v svojem delovanju. Nič več jih ne bo mogla oblast siliti, da bi morali biti v njeni službi. Vera zaradi ločitve ne bo prav nič trpela. Nasprotno, imela bo od tega velike koristi.

To so bile obljube pred volitvami, dejstva pa so danes čisto drugačna. Cerkev je pod popolnim nadzorstvom države in vse delo duhovnikov je omejeno. Naj naštejemo nekaj stvari, ki kažejo, kakšno svobodo uživajo duhovniki in Cerkev po jugoslovanski "najbolj napredni ustavi na svetu."

Duhovnik je služabnik Cerkev in vendar pri nastavitvi duhovnika ni odločilna beseda škofa, ampak notranjega ministra. Preden gre duhovnik na odkazano mesto, mora vložiti prošnjo na notranje ministrstvo, da mu dovoli službovanje v dotičnem kraju. Brez dovoljenja ali pristanka oblasti je vsaka škofova nastavitve brez pomena. Tako je duhovnik izročil na milost in nemilost državne oblasti, v imenu svobode.

Ena osnovnih pravic in dolžnosti Cerkev je, da poučuje vernike o Jezusovem nauku. Tej pravici se Cerkev ne more odpovedati. "Najbolj napredna ustava" te pravice ne pozna. Vsak duhovnik, ki hoče v Jugoslaviji poučevati v šoli krščanski nauk, mora dobiti dovoljenje od prosvetnega ministrstva. Na osnovi te določbe država vedno bolj odstranjuje krščanski nauk iz šol. Število duhovnikov, ki imajo dovoljenje za poučevanje krščanskega nauka v šoli, je vedno manjše. Nekaterim tega dovoljenja nikdar niso dali, drugim ga pa pod raznimi pretekami odvzemajo. Prav nič se ne upošteva volja staršev, ki skoraj vsi želijo, da njihovi otroci obiskujejo krščanski nauk.

To ne bi bilo še tako hudo, če bi duhovnik smel otroke poučevati v cerkvi. Toda tudi to je zabranjeno. V cerkvi je dovoljen le tisti pouk, ki je v zvezi s službo božjo: pridiga in krščanski nauk pred večericami — za vse skupno, za troje in odrasle. Vsled teh razmer je danes večina otrok odrasla brez vsakega ali vsaj nezadostnega verskega pouka — v imenu svobode.

Oblasti so do duhovnikov skrajno nezaupne. Sedaj so vsi duhovniki, ki imajo dovoljenje za poučevanje krščanskega nauka v šoli, nadzirani. Pri njihovem pouku ostajajo v razredih učitelji in poslušajo, kaj duhovnik uči. Zabeležijo si vsako besedo: kaj razlaga, koga vpraša, kaj vpraša itd. Prepričan sem, da tolike pozornosti niso duhovniki deležni v nobeni državi.

"Svoboda Cerkev" razodeva tudi določba, da se mora vsaka procesija, ki se vrši po javnih cestah, naznaniti notranji upravi. Za vsako izredno procesijo, n. pr. za dež, pa se mora prositi dovoljenja.

Delovanje Marijinih družb je skoraj čisto prenehalo. Vsak shod bi bilo treba naznaniti. Voditelj in članice so osumljeni, da se pri shodih širi protidržavna propaganda. Zaradi teh okoliščin je duhovnik prisiljen, da opusti delo v Marijinih družbah.

Celo cerkvene pevske vaje oblasti niso všeč. Naznaniti je treba, kdaj in kje so pevske vaje pa tudi imena pevcev.

Agrarna reforma je odvzela Cerkvam in župniščem mnogo zemlje, ki je služila za vzdrževanje Cerkev in duhovnika. Toda oblasti to še ni bilo dovolj. Rada bi duhovniku odvzela možnost preživljanja. Za pobiranje bira je treba vložiti prošnjo, ki pa je skoraj vedno zavrnjena. Včasih pa se oblast izkaže velikodušno in namesto dovoljenja za biro odkaže nekaterim duhovnikom enkratno podporo v znesku dva ali tri tisoč dinarjev. Če ne bi bili ljudje sami tako dobri in velikodušni, da podpirajo duhovnika, bi pa moral skoraj od lakote umreti, hoditi bos in strgan.

Odkar obstoja Cerkev, je navada, da pri službi božji dajejo verniki svoje prispevke za vzdrževanje cerkve in bogoslužja. Niti ta stara tradicija ni v napredno jugoslovansko ustavo zavarovana. Po zadnji uredbi se mora za pobiranje miloščine v cerkvi vložiti prošnja. Dovoljenja se bodo izdajala za pol leta.

Naštete so le tiste odredbe, ki zadevajo skupno vse duhovnike. Toda vsak okrajni odbor še na svoj lasten namen ovira duhovnika pri njegovem delu.

Borba proti veri in Cerkvi zavzema postopoma vedno večji obseg. Na dan prihajajo vedno omejitve. Vsako zanihanje, da borba proti Cerkvi ni z zvezi s petletko, je za-

man. Dejstva preveč glasno pričajo. Oblast hoče onemogočiti vsakega duhovnika. Vključiti ga hoče v svoj propagandni aparat, in če tega duhovnik neče, išče oblast pretezo, da ga zapre.

Delo jugoslovanskih oblasti povzroča Cerkev brez dvoma veliko škodo, a obenem prinaša veliko korist. Mnogo slabšev od Cerkev odpada, kakor ob vsakem očitnem ali prikritem preganjanju. Pri večini pa verska zavest raste. Nikdar niso naši ljudje cenili vere, kakor danes. Iz vere črpa moč, da vztraja v trpljenju. Nikdar se niso oklepali duhovnika tako, kakor danes. Svoje duhovnike so pripravljali braniti in jih tudi v resnici branijo, celo za ceno velikih žrtv. Oblast lahko duhovnika blati in krivično obsoja, toda zaradi tega duhovnikov ugled pred ljudmi samo raste. Tega, kar si komunisti od svojega preganjanja oboje, ne bodo nikdar dosegli. Jezus ni zaman obljubil svoji Cerkvi varstva. Cerkev je doslej videla pogin še vseh svojih preganjalcev. Če bi jugoslovanske oblasti ne bile tako kratkovide in zaslepljene, bi lahko spoznale, kam bo tudi nje pripeljala pot preganjanja. Božji mlini meljejo počasi, toda sigurno.

Odpri srce, odpri roke. . .

P. Bernard Ambrožič

KOLENDAR DRUŽBE SV. MOHORJA v Celju za l. 1949, piše, da je Tito pred ljudsko skupščino, to je pred parlamentom, takole govoril:

"Modrijani so, ki govorijo v zvezi z načrtnim kmetijstvom, da je to kršitev zasebne lastnine in zasebne pobude. Ti modrijani gredo še naprej: govorijo, da so to začetki odprave zasebne lastnine sploh ali pa priprava za odpravo zasebne lastnine. To je čisto navadno klepetanje, ki nima nobene podlage, ima pa namen, da se napravi zmeškanje in nezaupanje do ustave in vrhovne državne uprave. . . Ni torej niti govora o kakršni koli odpravi zasebne lastnine, ampak gre samo za to, da tudi v kmetijstvu načrtno gospodarimo. To nam nalaga korist naše obščeljudske skupnosti in koristi samih kmetov. Temu imperativu se mora vsakdo pokoriti. Vsaka drugačna razlaga je protiljudska in sovražna ter ima namen, ovirati hiter razvoj naše države."

KOLENDAR družbe sv. Mohorja v Celju nam ne pove, kdaj je Tito v parlamentu izrekel te besede. Toda naj je bilo kadarkoli, zdaj gotovo še ves svet ve, da je Tito takrat lagal, pa grdo lagal. Če so se takrat, ko je Tito to govoril, ljudje oddahnil in so verjeli, da kmetom ne bo odvzeta zemlja, zdaj že davno vedo, da so se zmotili, če so Titu verjeli. Pisimo za pismom iz stare domovine toži, kako prehaja nekdanj svobodna kmetijska zemlja v državo, komunistično last. Seveda gre vse to pod Titom "postavnim potom," toda "postave" so take, da jih kmetje pri najboljši volji ne morejo izpolnjevati. In za kazen — gre zemlja v "zadruge" ali kolhoze. Tito je rekel, da je te vrste razlaga "načrtnega" gospodarstva "proti-ljudska in sovražna." Pa je v dejanju sam upeljal prav to razlago, ki jo je v besedah prekinjal! Iz njegovih lastnih ust torej vemo, da je on sam tisti, ki je "protiljudski in sovražni" in ima namen, ovirati hiter razvoj države." Laž ima pač kratke noge zmerom in povsod, tudi Titovim lažem se tako godi.

V 3. številki BILTENA, glasila "iniciativnega sekretariata duhovnikov članov OF pri IOOF Slovenije" (če znate raztolmačiti šifre OF in IOOF, ste že zelo učen ljudje!) piše KAREL OBLAK, župnik na Gorjanskem, med drugim te besede:

"Toda še nekaj, odkod prihaja pasivnost tolikih sobratov do našega združenja?" "Mislim, da ne povem nič novega, če rečem, da je glavna ovira načelno vprašanje sodelovanja s komunisti. Gotovo je, da gredo naši in njihovi nazori na ideološkem polju diametralno narazen. Duhovnost (Bog, duša, večnost) in pa materializem, na katerem stoji komunizem, sta pač kot ogenj in voda."

"Ali saj pa tudi narodna vlada ne pričakuje od nas, da bi mi širili in učili materializem. Za to pošel ima JPK druge organe, katerih delovanje v besedi in tisku težko občutimo, ker nismo še nikdar prej doživeli svobode protiverske propagande. V duhovnem pogledu imamo na razpolago po naši ustavi svobodo veroizpovedovanja. Na nas je, kakšna sredstva naj uporabljamo v skladu z isto ustavo, da obdržimo te, ki hočejo biti z nami. Ta sredstva pa so nam dana."

"Imamo torej v ideološkem pogledu vsak svojo pot. Ali je pa to zadosten vzrok, da duhovnik, vajen starih časov, sedaj umakne v kot in se tam kuka? Ali res ni nobenega mostu med duhovščino in ljudsko oblastjo?"

Župnik Karel Oblak torej dobro razume in tudi pove, kako komunisti rujejo zoper vero in uvajajo materializem. Tudi to ve in razume, da je pri duhovnikih "glavna ovira načelno vprašanje sodelovanja s komunisti."

Takrat se je cerkev dobro zavedala svoje misije: kultivirala je barbare. Duhovniki in menihi so takrat reševali kulturo, gradili šole, ustanavljali zavetišča in bolnišnice, učili obrti, krčili divjino, obdelovali zemljo, gradili hiše, pospeševali umetnost.

"Pa ni bilo treba posegati v siro davnino. Se nedavno je bil slovenski duhovnik ljudstvu vse: bil branik proti zemlji vedno lažnemu tujcu, bil učitelj, organizator, zadrugar, prosvetar, režiser, pisatelj, politik."

Glejte si no! Tak na vse zadnje le ni bila slovenska duhovščina taka cokla pri vozu narodne kulture kot so nam trobili na ušesa zadnjih par let! Zdaj se namkrat sme celo to povedati, pa še v listu, ki je ves pod nadzorstvom komunistov, da je celo to vredno pohvale o slovenskem duhovniku, da je bil POLITIK! Hardinhamol, ata Trunk!

Župnik Vrtnjak nadaljuje: "Kako bi (slovenski duhovnik) danes onemel, ko domovina — iz tisoč ran krvaveča, iz tisoč ruševin se kadeča — kliče po delavcih, kliče po sinovih, da ji celijo rane, ki jih je zadal barbar okupator."

Stavim glavo, da župnik Vrtnjak pod besedo "barbar okupator" misli še na nekoga drugega, ki je ZDAJ bolj na poti kulturi slovenskega naroda kot tisti okupator, ki ga ni več. . .

Sreča v nesreči je, da take in podobne besede v tisku danes komunisti razumejo po svoje, duhovniki in ljudstvo pa po svoje. Saj je za železno zaveso ZDAJ vsaki besedi treba dati dvojen pomen. . .

EN SAM POMEN pa imajo besede v poročilu KATOLIŠKEGA GLASA iz Gorice, ki pove, kako v nasprotju s slovensko "ofarano" duhovščino komunisti "gradijo mostove."

V Solkanu pri Gorici so imeli konferenco partijski načelniki komunističnih celic za Primorje. Svojiim zvestim so naročali: 1.) Blatite duhovnike! Točno proučite vsakega duhovnika, da izsledite kako njegovo napako, hibo, senčno stran. . . Nato napihnite vso zadevo, ustvarite "krkice slučaj!" Nič ne de, če ni resnično; važno je, da je možno, verjetno. Nato razkrinkujte, udrihajte, ponizujte! To se najbolj posreči, če se duhovnik ne more braniti, ker je oddaljen, begunec, zaprt. Odvzemite duhovnikom spoštovanje, ki ga uživajo med ljudstvom, in postalni bodo neškodljive figure, obsojene na propast.

2.) Prikazujte vero ljudstvu kot nekaj zaostalega, mračnjakega, neznanstvenega. Božje zapovedi so verige, ki jih uklepajo v suženjstvo. Naj se vendar enkrat osvobodijo teh nemanih verskih predsodkov! — Naj ne klečeplazijo okrog spovednic ter ne ližejo obhajilnih miz. Osmešite vero in verske obrede!

3.) Vi pa, partijski načelniki, hodite v cerkev, da tam kontrolirate; skrbno poslušajte pridige, da vlovite kako nevarno besedo; pristopajte tudi k spovedi, da skušate duhovnika in mu kar polagajte na jezik izraze zoper partijo in njene funkcije: skrbno nadzorujte, kdo prihaja k župniku in h komu zahaja duhovnik. Nato pa vse poročajte pristojnemu forumu. . .

To je torej komunistični vzorec "zidanja mostov" med duhovnostjo in materializmom — da rabim besede župnika Oblaka. In po tem vzoru gre komunistično "zidanje mostov" povsod, ne samo v Solkanu in drugem Primorju. Župnik Oblak je to sam kar lepo priznal, če pazno čitamo njegove besede.

O, bodo tudi razni Oblaki in Vrtnjaki uvideli, da ima na koncu vseh koncev le popolno-

ma prav sveti Oče, ki pravi, da je med kršanstvom in komunizmom most — nemogoč. . .

To pa župnik Oblak že zdaj ve, da imajo na Slovenskem na razpolago po ustavi svobodo veroizpovedovanja" zgolj — na papirju. . .

Dr. Najsv. Imena pri fari Marije Vnebovzete

Cleveland, O. — Tukaj hočem podati članom malo programa za praznovanje naše 20. letnice obstoja. Vsi člani se zberejo v nedeljo zjutraj ob 7:45 v cerkveni dvorani in potem ob 8 skupno odkorakamo v cerkev, kjer bo darovana sv. maša za vse žive in mrtve člane tretje skupne sv. obhajilo.

Popoldne pa se zopet vsi člani zberejo ob 1:45 v cerkveni dvorani. Ob dveh bo v cerkvi ponovitev obljub in sprejem novih članov, blagoslov regalij (kdo je nima, jo bo lahko dobil pri tajniku v dvorani). — Nadaljnji program pa se bo vršil v dvorani. Pričetek ob treh popoldne. Najprej bo Mr. Grdina kazal premikajoče slike; nato pa se prične program 20. letnice.

Predsednik našega društva br. Sebastijan Trampuž odpre program s pozdravnim nagovorom in potem izroči vodstvo nadaljnjega programa gl. predsedniku naše zveze br. Math. Intiharju, ki bo pojasnil pomen tega praznovanja. Nato sledi poročilo o delovanju našega društva skozi dobo 20 let.

Kot govorniki bodo na programu: častni duh. vodja Zveze dr. Najsv. Imena, Msgr. Vitus Hribar, duhovni vodja našega društva Rev. Victor Cimperman, dalje Rev. Alojz Rupar (misijonar), Rt. Rev. kanonik J. J. Oman in drugi. Gl. govornik pa bo dr. Miha Krek. Na programu bodo tudi pevske točke zbora pod vodstvom Mr. Martin Rakarja, ki nam bodo zapeli nekaj prav lepih, kakor vselej, kadar ta zbor zapoje. Nato bo zbiranje prostovoljnih prispevkov za reveže-begunce; vsak naj daruje po svoji moči. Zaključni govor bo po imel častni predsednik naše zveze, Anton Grdina. In s tem bo zaključeno praznovanje naše 20. letnice.

Na razpolago bomo imeli tudi razna okrepčila, jedajo in pijačo, da si bo lahko vsak pomagal, kdor bo tako želel. Prav prijazno vabim vse članstvo društev Najsv. Imena, da nas obiščete v nedeljo na naši proslavi in prav tako vabimo tudi ostala naša katoliška društva, moška in ženska in seveda pa prav posebno člane našega društva (starejše in mlajše), da se gotovo udeležite vsi te pomembne društvene slavnosti. Ob tej priliki bomo tudi oddali "televizijske set." Eden ga bo gotovo dobil, kdo bo tisti, bomo pa še videli v nedeljo. Na svidenje!

Joseph Hochevar, tajnik.

Mladinski koncert v Newburghu

Cleveland, O. — Letos smo pri nas v Newburghu kar dobro zaposleni. Sicer ne preveč v tovarnah pa toliko bolj v dvorani Slovenskega narodnega doma na 80. cesti. Poleg svatb, katere imamo vsak teden, pa še razne proslave. Krona vseh proslav pa bo v nedeljo 29. maja, ko priredi Mladinski pevski zbor prav lep koncert v dvorani Slovenskega narodnega doma.

"Pustite male k meni. . .", je dejal naš Odrašenik, ko so nekateri hoteli male odstraniti. Zato pa tudi mi ne pustimo naših malih, da bi peli lepe slovenske pesmi s praznim stolom. Pridimo vsi, ki se zavedamo, da je slovenska pesem obstoj slovenstva v Ameriki. Dokler se

bodo naši otroci učili slovenske pesmi, se bodo učili tudi slovenskega jezika in njega pravilne izgovorjave. Kdo izmed staršev ni vesel, če so njegovi otroci pridni in se radi učijo? Gotovo je vsak vesel tega.

Zato moramo pa tudi mi biti veseli, da se naši otroci učijo slovenske pesmi. To veselje pa najbolj pokažemo s tem, da napolnimo dvorano za njih koncert. Pa smo tudi hvaležni učitelju, Mr. Ivan Zormanu, ki se z njimi trudi, da jih tako lepo pripravi za javni nastop. Hvaležni smo našim slovenskim šolskim sestram, Father Slapšaku in vsem, ki pomagajo, da se naši mladi učijo slovenske pesmi.

Začetek koncerta bo ob štirih popoldne in bo program trajal do okrog šeste ure. Potem bo pa nekoliko odmora v novi dvorani, nato ob 8 ples, za katerega bo igral Zabak orkester. Torej iz tega lahko vidite, da bo za vse pripravljeno; za starejše v novi dvorani pri mizah, za mlajše pa v stari dvorani, kjer se bodo lahko vrteli po mili volji.

Prepričan sem, da se boste vsi zadovoljni vračali zvečer domov in boste zadovoljni, ko boste poslušali slovensko pesem, ki bo donela iz mladih grl in drugi pa tudi, ki se boste lahko pošteno narajali.

Pozdravljeni vsi in na svidenje v nedeljo popoldne in zvečer!

Jacob Resnik.

St. Clair Hunting and Rifle Club

Na otvoritveni strelski vaji pri St. Clair Rifle & Hunting klubu smo streljali takole:

F. Kramer	23
F. Kosce	18
J. Urankar	19
J. Dovgan	19
A. Baraga	17
S. Dolenc	19
J. Pauli	14
A. Kaučnik	16
Mramor	13
G. Mozor	23
L. Zupancic	16
Jakopin	13
F. Novak	20
J. Novak	14
A. Bozich	22

Prihodnja strelska vaja bo v nedeljo 29. maja. Vsi lovci kakor tudi vsi prijatelji lovskega športa ste prijazno vabljeni, da se udeležite v velikem številu. Z lovskim pozdravom,

A. Bozich, tajnik

Poslanik za Rusijo. — Allan G. Kirk, ki nam ga predstavlja gornja slika, je bil od predsednika Trumana imenovan za poslanika v Rusiji in bo nasledil generala Walter B. Smitha, ki je bil dosedaj ameriški poslanik v Rusiji. Kirk je bil od leta 1946 ameriški poslanik v Belgiji.

A. S. Polak:

Kapetanova hči

Vsi so se skladali v tem, da je pametnejše, ostati pod varstvom topov za krepkim ozidjem trdnjave, nego poiskati na planem srečo orožja. Ko je zvedel general mnenja vseh navzočih, je iztrkal pepel iz pipe in začel naslednji govor:

"Gospoda moja! Izjaviti moram, da se zlagam, kar se mene tiče, popolnoma z mnenjem gospoda praporščaka; ker je njegov nasvet osnovan na vseh pravih zdravniških taktikah, katere daje skoraj vedno prednost ofenzivnemu boju pred defenzivnim."

Tu je za hip umolknil in si začel tlačiti pipo. V svojem samoljubju sem se že zmagoalno veselil. Ponosno sem šel na uradnike, kateri so med seboj nevoljno in nemirno šepetali.

"Toda, gospoda moja," je nadaljeval general in spustil iz ust obnem z globokim vzdihom gost oblak dima, "gospoda moja, toliko odgovornosti si ne upam vzeti nase, kadar gre za varnost pokrajine, ki mi jih je zaupalo njeno carsko veličanstvo, naša najmlajša carica. Zaradi tega se pridružujem večini glasov, ki so se izrekli, da je pametnejše in varnejše, počakati za obzidjem in odbiti napade sovražnika s silo artilerije in — če bo morebiti kazalo — tudi z izpadi iz trdnjave."

Sedaj je prišla vrsta na uradnike, da so zasmehljivo pogledovali name.

Posvetovanje je bilo končano. Nisem si mogel kaj, da bi bil obžaloval slabosti poštenega vojaka, ki se je odločil zoper svoje osebno prepričanje slediti nasvetu nestrokovnjakov in neukih vojakov.

Nekaj dni po tem znamenitem posvetovanju smo že zvedeli, da se Pugačov po svoji obljubi res bliža Orenburgu. Z vrha mestnega obzidja sem zagledal vojsko upornikov. Spoznal sem, da se je njih število podestotalo od zadnjega napada na Bjelogorsk, kjer sem bil navzoč. Imeli so tudi artilerijo, katero si je bil nabral Pugačov iz malih premaganih trdnjav. Z ozirom na odlok bojnega posvetovanja sem izprevidel, da bo trajalo obhajanje Orenburga zelo dolgo, in toliko, da nisem jokal od nevolje.

Nočem opisovati oblege Orenburga, katere spada v zgodovino in ne v družinske zapise. Samo to rečem, da je bila ta oblega zaradi nemarnosti krajevnega načelnika zelo pogibeljna za pretrpeti mnogo gladi in vsakovrstne bede.

Lehko si je misliti, da je bilo življenje v Orenburgu skrajno neznosno. Vsakdo je s strahom pričakoval odločitve svoje usode; vse je vedihovalo nad draginjo, ki je bila v resnici grozna. Končno so se bili približali že privadili na kroglo, padočje na njih dvorišča; celo naskoki Pugačov niso več vz.

DO YOU GET VITAMINS?

Do you get the vitamins that are essential to your health? Do you get the vitamins that are essential to your health? Do you get the vitamins that are essential to your health?

ONE A DAY

A single One-A-Day (brand) Multiple Vitamin Capsule every day, furnishes the body with the vitamins that are essential to your health.

Materinska proslava pri sv. Štefanu v Chicagu

Chicago, Ill. — Če gre človek okrog po dneve po Wolcott ulici pri šoli sv. Štefana, naleti na živahen vrvež življenja, najlepšega brezskrbnega detinskega življenja. — Radostni vzključni krog in krog, tu pa tam padec, ki se ga niti ne čuti, če pa le priteče solza po sili, je žalost radi nje pozabljen, kakor hitro je solza obrisana. — Med pestro barvo šolskih otrok se pa vidi resna halja šolske sestre, katere skrbne oči pazijo čez vse to brezskrbno življenje na ulici. Koliko veselih, nedolžnih, za dame sicer malenkostnih prizorov se tu dogaja dan za dnem, ki pa bodo bogati spomini daljni in davni, neizbrisljivi srca, ko bodo lasje že beli ali tudi tedaj, ko bo morda življenje zrahljalo dušo. Ko sem opazovala oni dan vrvež tega nedolžnega življenja, v katerem se je vrtela tudi moja vnukinja Mary Lou, sem jim v srcu želela, naj bi jim vselej današnje radosti ohranilo svoj vonj še dolgo, dolgo na življenjski poti, da bo ta manj strma in trpka, manj trnjeva.

Koliko spominov nam vse to obudi — — — Koliko! Drugi razred šole sv. Štefana se je tedaj pripravil za prvo sv. obhajilo, ki je bilo v nedeljo 1. maja. Tu se mora dati kredit sestri učiteljici II. razreda, č. s. Carmeliti, ki se je gotovo dosti trudila, da je te nedolžne otročice tako nebesko lepo pripravila za ta njihov najpomembnejši dan prvega sv. obhajila.

Z dvema slugama — (page boys) na čelu so prišli prvobohajanci v cerkev, kjer so jim prišli nasproti štiri prav majhne deklice in g. župnik z ministranti, da so jih potem sprejeli v procesiji vas do oltarja, ki je bil tudi za ta pomemben dan nebesko lepo pripravljen. Na vsaki strani tabernaklja so bile rdeče rože postavljene v velikem obsegu tako, da so formirale kelih, a vrhu rdečih so pa bile bele rože, ki so predstavljale polovično sv. hostijo. Krog in krog oltarja so bile sveče palme, ki so s svojo lepoto povzdignile duha v cerkvi k velikim prazničnim dnevom.

Videlo se je, kako zelo so želeli g. župnik kot sestre zaznamovati ta dan otrokom v srce, da ga ne bo moči nikdar pozabiti. Tudi v pridigi so g. župnik polagali na srce pomembnost dneva v lepih, izbranih besedah. Po povzdignjenju so pa prvobohajanci začeli glasno moliti predobhajilne molitve in ko so tik pred obhajilom tako

priprano glasno izgovarjali: — Gospod, nisem vreden. — Na verjame, da je tedaj bilo katero oko suho v cerkvi. Pri spominu na ta ganljivi prizor v cerkvi, mnogokrat premišljuje, kaj neki je s tistimi glavami narobe, ki takihle prizorov ne marajo in ne dovoljujejo???

Ta dan je bila tudi v cerkvi sv. Štefana kolekta za begunce, ki se pričakuje, da bo skupaj z drugimi darovi znašala okrog \$500.

Osrednja maja je pa zopet celja šola sv. Štefana pripravila lep dan svojim mamicam v šolski dvorani, ki je bila nabito polna za ta program. Bili so tam tudi očete in stari očete, ki pa so bili kar pri volji za ta dan dati prednost mamicam in stari materam, ki so se večino vse postavile s krasnimi šopki na prsih. Po pozdravu materam so nastopili malčki otroškega vrta, ki so bili tako ljubenzljivo prikupljivi in so svoje vloge izvršili brez napake. Program se je vršil večino v angleškem jeziku, dasi voščila materam in nekaj pesmi tudi v slovenščini. Radi obširnega programa, bom omenila le nekatere točke, dasi prav vse zaslužijo pohvalo. Izgovorjava slovenščine je bila lepa, vpoštovanja vredna, ker so jo govorili otroci "tretjega rodu" in poleg tega še mešanji zakonov. Materam je bilo to všeč.

Mamicam mi vsi želimo srečo vso in pa radost. Vsi, ki v krogu tu stojimo srčno kličemo na glas: Angeljci naj vam igrajo, v sladki sen vas zibljejo, sveti pokoj naj pihlajo mir srca vam prinese; mamicice naše vse — Bog vas živi, mamicice! Mamicice od nas sprejmite srce vdano in zvesto. Vsa ljubili obljubimo, danes vam — o mamicice!

Lepo slovenško so zepeli tudi učenci iz 7. in 8. razreda: Izidor ovčice pasel, Marija rože trgala in kot za lahko noč "Oh, zdaj gremo..." Zelo mi je ugalja angleška naše šole himna "Round our dear St. Stephen School..."

Tej pesmi pa je sledila še "Ave Maria," potem smo se pa ob desetih zvečer razšli vsi v sili in hvaležni za tako lep program, ki je bil vsakomur dobro izvajen, da zaslužijo priznanje č. šolske sestre in otroci.

Dne 2. maja je tukaj umrla dobro poznana faranka sv. Štefana, Mrs. Mary Zidarich, dekleško ime Plankar, rojena na Mertvicih v Sloveniji. Bolehala je dalj časa na neozdravljivi bolezni in bi bila na 9. maja

stara 70 let. Spadala je k družini Marije Pomagaj št. 78 KSKJ, samostojnem dr. Sv. Mohorja, dr. Krčkanalich mater in dr. Three Stars W.S.A. Pogreb se je vršil v petek 6. maja iz cerkve sv. Štefana na Resurrection pokopališče. Pokojna zapušta tukaj moža, sina, vnuka in vnukinjo.

V soboto 7. maja pa je umrl Štefana Majcen. Komaj pred kakimi sedmimi tedni mu je umrla soproga in sedaj ji je sledil tudi on.

In ravno, ko to pišem, sem dobila obvestilo, da je umrl 9. maja John Čemažar, v prejšnjih letih dobro poznani rojak in faran pri sv. Štefanu. Njegova žena, ki je bila sestra pokojnega župnika pri sv. Štefanu, Rev. A. Sojarja, mu je umrla že pred mnogimi leti. Bil je rojen v Selcih nad Škofjo Loko, kjer zapušta pet sester, v Chicagu pa zapušta enega sina in dve hčeri, v Berwynu sestro A. Malesich. Vse umrle je imel v oskrbi Zdravništvu pogrebni zavod. Naj bo vsem tem ljubi Bog milostljiv sodnik, naj počiva v miru božjem. Vsem sorodnikom pa moje sožalje.

Slovenec v Ameriki živimo v dobi "treh rodov." Kot še prav mlada, sem z velikim zanimanjem čitale knjigo "Trije rodovi," ki jo je pred mnogimi leti izdala, če se ne motim, Mohorjeva družba. Skoro nedosegljiva se mi je zdela tedaj razdalja med začetkom in koncem iste knjige, oziroma povesti. Predno so izumrli trije rodovi, se mi je v mladi duši videlo celica večnost. Toda danes, ko tako rekoč sama preživljam oziroma opazujem tri rodove, če me štiri, ne morem zapopasti, kako v resnici je kratak čas življenja. Še mi je živo v spominu slika, ko so starega očeta odnesli iz hiše, ko so se mi že zdeli starši, umrli, sorodniki, prijatelji in več, le mati mi še do časa onemogla srameva in meni tudi še sive lasje. Opomin — danes meni, jutri tebi...

Vrsta pionirjev je domalega izčrpana. Če vrste drugega rodu Slovencev v Ameriki se krčijo in tretji rod pa v mnogih slučajih že jemlje vaji svoje roke. Bog daj, da bodo vozili voz življenja v današnjem razburkanem življenju še modrejše, kot so ga njihovi predniki. Dosti smrti pomeni dosti solza.

Ko sem pred tedni obiskala znance v Waukeganu, sem se sešla tudi z mojo prijateljico, Mrs. Keber, kateri je tudi mož nedolgo tega umrl. Neutolačljiva je žalost v tej hiši nad izgubo dobrega moža in očeta.

Kot zrcalo te žalosti je zahvala po pogrebu, katero je udova, Mrs. Keber, sama spislala in poslal v priobčitev v Ameriško Domovino in Am. Slovenec, v kateri smo vsi tisti, ki poznajo Kebrovo dobro družino, lahko čitali še med vrticami o krvaveči rani, ki se bo težko zacelila. Nobeni stroški niso bili preveliki, ko so iskali zdravja očetu, toda prva svetovna vojna mu je že zadala kal bolezni, ki jo sedaj vsa zdravniška veda ni mogla odstraniti. Bojeval se je rajni Keber v Galiciji, v Karpatih, kjer je ves premrznil in si nakopal bolezni. Udeležil se je mnogih bojev z Rusji in je bil eden izmed treh vojakov, ki so bili ostali pri življenju od celega bataliona. Naj bo slava njegovemu spominu, katero si je v svoji preprostosti in dobrodušnosti v obili meri zaslužil!

Obiskala sem tedaj v Waukeganu bolno Mrs. Johanno Kirn. Res, radi bolezni so se mi zamislili mati Kirnova. Z udanostjo v voljo božjo prenašajo junaško težko bolezen in tolažbo dobivajo tudi pri svojih otrocih, kateri jim tako lepo izkazujejo ljubezen in spoštovanje. Materi Kirnovi prav iz srca želim ljubeza zdravlja in naj jih ljubi Bog ohrani še med nami.

Mary Blai.

Ob tridesetletnici polovanja iz Rusije v Jugoslavijo

(Jole Grdina)

Drugi so morda pričakovali, da bo šlo tako kot je šlo v Bosni, kjer je bil vrhovni poveljnik avstrijske armade general Filipovič, ko je šlo kar nekam gladko; a v Galiciji pa potem ni tako šlo. Da se pa ne bo delalo krivice onim avstrijskim vojakom pa njih generalom, je treba povedati to, da Radecki je imel pred seboj Italijane, Filipovič v Bosni pa bosanske Turke, pa en rezervni zbor. General Filipovič v bojih v Bosni 1. 1878 pa en vojni zbor, pa eno samostojno divizijo. No in napram takemu sovražniku kot so bili Lahji pa bosanski Turci ni je umevno šlo kar lahko. Vse druga pesem je pa bila: boj z Rusijo.

Ko je Avstrija že zaradi znanih dogodkov, ki so se odigrali, pa napovedi vojne Srbije, napovedala, dne 5. avgusta 1914 vojno tudi Rusiji, je prav mnoge to zelo zaskrbelo. Vojna s Srbijo, kaj to! Ampak vojna z Rusijo, ta bo pa težka. Zlomiti Rusijo? Kdo? V rusko japonski vojni je bilo nekaj kot da so zmagali Japonci. Seveda, ampak Japonci so se morali poslužiti zvižace in udariti zahrbtno, kot so zahrbtno udarili na Združene države. Zvižac in pa velika daljava za Rusijo je nekaj naklonila Japoncem. In z mirom so morali Japonci hiteti pa še predsednik Združenih držav Teodor Roosevelt je moral posredovati, da se je sklenil mir, da ne bi Japonci dobili od Rusov poštene batine. Zato so treni na rusodni tla je majali z glavo in dejali: ne bo šlo dobro.

Poleg tega, da je armada močnejša Rusije zelo hrapava, pa je bilo še dejstvo, da v Rusiji mnogi niso videli takih sovražnikov in to so bili pa zlasti Slovani, ki so mnogi imeli do Rusov simpatije in končno mnogi niso mogli razumeti: zakaj boj z Rusi? Pa vojna je bila napovedana in vse skrižemo so šle vojne napovedi; pričela se je prava svetovna vojna.

Vojna v Srbiji je stopila bolj v ozadje in glavno bojilšče za Avstrijo je bilo v Galiciji. 17 dni po odredbi mobilizacije je bila Galicija v vojni. Kot zrcalo te žalosti je zahvala po pogrebu, katero je udova, Mrs. Keber, sama spislala in poslal v priobčitev v Ameriško Domovino in Am. Slovenec, v kateri smo vsi tisti, ki poznajo Kebrovo dobro družino, lahko čitali še med vrticami o krvaveči rani, ki se bo težko zacelila. Nobeni stroški niso bili preveliki, ko so iskali zdravja očetu, toda prva svetovna vojna mu je že zadala kal bolezni, ki jo sedaj vsa zdravniška veda ni mogla odstraniti. Bojeval se je rajni Keber v Galiciji, v Karpatih, kjer je ves premrznil in si nakopal bolezni. Udeležil se je mnogih bojev z Rusji in je bil eden izmed treh vojakov, ki so bili ostali pri življenju od celega bataliona. Naj bo slava njegovemu spominu, katero si je v svoji preprostosti in dobrodušnosti v obili meri zaslužil!

Obiskala sem tedaj v Waukeganu bolno Mrs. Johanno Kirn. Res, radi bolezni so se mi zamislili mati Kirnova. Z udanostjo v voljo božjo prenašajo junaško težko bolezen in tolažbo dobivajo tudi pri svojih otrocih, kateri jim tako lepo izkazujejo ljubezen in spoštovanje. Materi Kirnovi prav iz srca želim ljubeza zdravlja in naj jih ljubi Bog ohrani še med nami.

Mary Blai.

MALI OGLASI

Sobo se odda

Opremljena soba se odda poštenemu moškemu ali ženski. Ima svoj vhod. Vprašajte na 1267 E. 58 St. (1044)

Hiše naprodaj

Hiše za eno družino, 8 sob, v dobrem stanju, prilikost za goste, odlična, z vodo, na jako nizkani hitrini kupcu. Hiša za 2 družini, 5 in 5 sob, zidana garaža iz opeke za 3 avtomobile. Za pojasnila pokličite WA 5196. (105)

Rabljena električna ledenica

v dobrem stanju

Cena samo \$65.00

Norwood Appliance & Furniture

6202 ST. CLAIR AVE.

Kadar potrebujete zavarovalnico

proti ognju, viharju, za avtomobile, se lahko in zanesljivo obrnete na obkrite na

L. Petrich — IV 1874

1901 KILDEE AVE.

SEDMAX

Moving & Storage

ALSO

LIGHT EXPRESSING

1024 E. 174 St.

KE 6598

Christiana Lodge and Cottages

Edwardsburg, Mich.

The Lodge has 30 rooms, with connecting shower and toilet. There are 17 cottages with private shower and toilet. Central dining room with American-European cooking. All sports: golf, dancing, tennis and shuffleboard, horseback riding, private beach, boating and fishing. Indoor games. Cater to overnight guests. Located in Christiana, Lake in a grove of large trees. 100 acres of private playground on US 112. Write for folder.

CHRISTIANA LODGE

DOMINIC KRASOVICH, Prop.

Phone 9126F5

P.O. Edwardsburg, Mich.

Nova plastična pljuča. — Claudia Rice iz Topeka, Kan. nam kaže nova plastična pljuča, kakršna rabijo za zdravljenje bolnikov, ki so oboleli za polio. Naprava tehta komaj dober funt in vzame dobrih 30 sekund, da se jo nadene bolniku. Izdelovalci upajo, da bodo s tem nadomestili precej draga "železna pljuča," ki jih uporabljajo sedaj še v bolnišnicah.

Stara mama

(POVEST)

Naročil je zanjo sobe v mirnem hotelčku, kar pa se bojim, da ni prav, saj Connie sovraži mirne hotelčke in zahaja vanje samo tedaj, kadar mora. Vsekakor pa bomo že še videli. Te dni me je prišla obiskat — uboga Connie! Je ženska razvalina, da rabim njene lastne besede, a sled nekdanje lepote se je le še drži, in Erik mi pravi, da se ljudje na cesti še vedno obračajo in strme vanjo. Skušala je govoriti z menoj, kakor da sva se šele včeraj poslovili, in bila je tako nečustvena, da sem ji bila za to hvaležna, saj so čustva dovoljena le tedaj, če so pristna, pa še v takem slučaju ne vselej.

"Menda sem zelo čudna starica, Stefan, kajti nisem čutila zanjo nič več, akor bi bila za vsako drugo žensko v njem položaju. Morala sem si kar naprej dopovedovati, da je tale nekoč lepa, naličena ženska mati hčerke. Nikoli nisem poznala tiste vročine materinske ljubezni, kakor jo izkusa toliko drugih žensk. Moji otroci so me zanimali, zabavali in me večkrat tudi razočarali — kadar sem bila tako neumna, da sem se dala razočarati. Zdaj sem bolj pametna. Rada bi umrla za vsakega svojega otroka, ne morem pa kazati čustev do njih.

"Kako raztreseno čenčam! Connie bo zdaj London poskušala, in jaz prosim Boga, da bi jo moglo kaj zanimati. Nima prijateljev, zato mislim, da se bo vrgla na trgovine in gledišča, pa seveda tudi na oblake, ki jih še vedno ljubi. Ni pa ženska, ki bi se mogla "prilagoditi". O, da bi vsaj bila!

"Sveđa pa bo tebe najbolj zanimala Judita. Pisala sem ti že o skoraj nevarni nesгоди in o moškem, ki so ga podrl v megli. Zdi se, da si je osvojil Judito in Noela, in danes popoldne ga pripeljeta semkaj na čaj. Zelo rada bi ga že videle, kajti nekaj mi govori, da se Judy zanima zanj bolj, kakor se je doslej za katerega koli moškega. Pa o tem ti bom pisala kaj več vdrugo.

"Luiza se vrne iz lastne volje — kar jo najbrže hudo jezi — jutri. Mislim, da je povratek samo zato odlašala, ker je upala, da jo bo Erik klical nazaj, ta pa jo je ravno nasprotno prosil, naj ostane, dokler se ji ljubi. S Connie se še nikoli ni srečala in seveda bosta druga drugi zoprti. Doselej ne ona ne Milly ne vesta, da se je Connie vrnila. Zdelo se mi je pametnejše, naj se najprej nekoliko ukorenini, kajti bojim se, da bi jo vsaka neprijetnost prve tedne utegnila znova pognati po svetu.

"Jaz zares zelo želim, da bi prišel semkaj, Stefan. Upaš tu di ti in že delaš kakše načrte?"

"Prav kmalu ti bom spet pisala.

Klara."

Vselej je poslala Dawson s pismom do Stefana takoj na pošto. Vedela je, da Stefan nima niti njene živosti niti drugih stvari, ki bi ga zanimala tako kakor so njo. Malo je se bilo reči, ki bi ga priklepale na življenje razen njenih pism, in

upanje, da jo bo še videl in vse druge okoli nje.

11. poglavje

Luiza se je vrnila v London v čudnem dušnem stanju. Prvi vzrok je bil, da njeni domači, ki so imeli Erika radi, niso nič kaj sočutno poslušali njenih precej splošnih pritožb. Njena sestra, navdušena vrtnarica, se je bavila z načrti, kako zboljšati vrtove v Mistley; njena mati je bila preveč zaverovana, v teozofijo, da bi marala poslušati ženske težave, in oče je bil preveč razburjen nad državnim preračunom. Prepuščena je bila torej sama sebi bolj, nego si je želela. Sklenila je, da bo ostala doma, dokler ne izreče Erik želje, naj se vrne; ko se pa to ni zgodilo in je čutila, da ne prenese tega dolgotrajnega niti eno uro več, se je vrnila v mesto.

Bilo pa je še nekaj drugega. Dan preden je odrinila, je prišla na malico skromna sestrina mati. Bila je v Parizu v svojem življenju in niso ji mogli kratiti velikega veselja, da poroča o svojih vtisih. Ostali družinski člani so zmrzali primerna opravičila in se po čaju izmuznili, in Luiza je ostala z obiskovalko sama. In tedaj je Luizo zadel veliki udarec.

Izvedela je, da so njenega moža videli v Parizu. Prišlo je samo po sebi med razgovorom. Izvedela je tudi, da so ga v nekem zasebnem hotelu videli z neko žensko. "Najbrže kaka sorodnica, ne?" Obiskovalkin glas je bil prežet. "Mislim, da jo boste poznali, če vam jo opišem. Visoka ženska, mi je povedala prijateljica, ne več mlada, a čedna." Luizi se je zvrtilo v glavi in naglo je dejala: "Seveda sestrčina." Obiskovalka je prikimila in rekla: "Tako čudno se sliši, da je moja prijateljica videla vašega moža, ali ne? Kdo bi pričakoval, da bo v Parizu videl kakega znanca. Ni tako mesto kakor naš ljubi London."

Luiza je bila tako presenečena, da se je pozabila jeziti ali se čutiti ujaljeno. Premišljevala je o stvari vso noč in naslednje jutro na vlak, in še je premišljevala — in dozdevalo se ji je zdaj še bolj čudno — ko je bila že doma med znanimi predmeti, ki je med njimi živele že osem let.

Erik je bil v zbornici. Ni se mogla spominjati, je li šlo za Dvorse Reform ali za Plumage Bill. Vsekakor pa ga niso mogli pričakovati prej ko šele pozno zvečer. Želela pa se je s kom razgovoriti. Ni imela nobene zaupne prijateljice, da bi z njo lahko razpravljala o svojem možu. Ni se mogla spomniti boljših ušes, v katera bi zllila svoje zbegano začudenje ko mater svojega moža.

Lady Gregory da je doma, ji je povedala Dawson po telefonu, in ne pričakuje nobenih obiskov. Veselilo jo bo, če pride k nji Mrs. Erik.

Ce bi Luiza imela navado o sebi premišljevat, bi se pričela, da je manj nesrečna ko že nekaj let sem. V resnici se je zavedala nekakšnega zadoščanja. Erik je bil torej

vendarle manj popoln, ko pa so mislili njegovi prijatelji in družina. V njegovem blestečem oklepu se je našla razpoka, njegovo sonce je na mah zbledele. Tale ženska v Parizu — ni bila več mlada — jasno, da sta se poznala že več let. Ali pa sta samo obnovila kako staro znanje. Njena poročevalka ji je dala razumeti, da "sestrijna" njenega moža ni bila — kako bi rekla — iz njihovega družabnega sloja. Luiza je bila hvaležna za to dejstvo. Kadar je Erik občudoval Lady No. rah Thorpe-Tailor ali pa Mrs. Dennison ali pa tudi tisto grdo in duhovito Madame Fonteyn, mu je to bridko zamerjala, kajti vedela je, da imajo to, česar ona nima prilastnost. Norčevala se je izprivlačnosti in se po-našala, da je sama nima in je tudi ne mara.

Ta slučaj pa je bil vse kaj drugega; umazan madež na stavbi, trhlo mesto, ki je šele zdaj prišlo na dan. To je njo postavilo tako visoko, kakor je bil on, in še nekoliko više. Naj ji je bilo.

PERUTNINA

17330 BROADWAY, MAPLE HEIGHTS

V zalogi imamo vedno mlade piščance in vseh vrst perutnine. Se priporočamo za svatbe, bankete in razne druge prilike. Pridite in si izberite.

ANDY HOČEVAR in SINOV

Tel. v trgovini Montrose 2369 — na domu Montrose 1917-J

SE PRIPOROČAMO ZA POPRAVILA FENDERJEV, OGRADJA IN ZA BARVANJE AVTOMOBILOV.

SUPERIOR BODY & PAINT CO.

6805 ST. CLAIR AVENUE
FRANK OVELBAR, lastnik.

OBLAK MOVER

Naša specialnost je prevažati klavirje in ledenice. Delo garantirano in točna postrežba. Obrnite se z vsem zaupanjem do vašega starega znanca

JOHN OBLAK

1146 E. 61. St.

HE 2730

—AND THE WORST IS YET TO COME
—in najhujše šele pride

Celtic Wellington

le dokaže, če more, eno samo stvar v njenem življenju, ki bi bila nje nevedna. Vedno je menila, da je vzvišen nad vsem njej. No, zdaj ve, da ni. Ona pa je bila — morda še preveč. Naj drugi prijemajo svojo smolo in se osmolijo. Skoraj je mogla pomilovati Erika, da nima tega, kar ima ona. Zdaj se je pokazalo, da je tudi on zgolj iz navadne ilovice, pa vendar zahteva od nje, naj bi ga v prahu molila kakor kakega malika. Smešno! Skušala mu bo odpustiti. Morda je samo zato zabredel, ker se z ženo ne razume.

Zelo je zrasla v svojih očeh. Ni se ne čuti kakor pritlikavka poleg njega. To bo že moral razumeti. Potem mu bo pa že odpustila in pozabila — razen v takih slučajih, ko se ji bo zdelo primerno, da mu spomin osveži.

"Draga moja, koliko bolje izgledaš!" je viknila gospa Klara, ko je Luiza stopila v sobo. "Saj si kakor prerojena. Pri-
di semkaj in mi vse povej, kako on, in še nekoliko više. Naj ji je bilo."

1884

1949

Naznanilo in Zahvala

Zalostnega ter potrtega srca naznanjamo vsem dragim sorodnikom, prijateljem in znanec, da je preminul naš dobri sorodnik in zvesti prijatelj

Anton Golob

ki je po kratki boleznj ter previden s svetimi zakramenti zaspal v Gospodu dne 23. aprila 1949. Pokojni je bil rojen 1. avgusta 1884 v vasi Trzn, župnija Moravče na Gorenjskem. Pogreb se je vršil dne 27. aprila 1949 iz pogrebnega zavoda Anton Grdina in Sinovi v cerkev sv. Vida. Sveto mašo zadušnico je daroval č. g. Rev. Victor N. Tomc ob asistenci č. gg. Rev. Francis M. Baraga in Rev. Joseph Godina. Po pogrebnih sveti maši pa je bilo truplo prepeljano na pokopališče Kalvarijo in ondi položeno k zemeljskemu počitku.

V dolžnost si štejemo, da se na tem mestu prav iskreno zahvalimo č. g. Rev. Victor N. Tomcu, ki je pokojniku podelil svete zakramente ter ga tako pripravil za vstop v srečno večnost; opravil zanj pogrebno sv. mašo zadušnico ter pokojnika spremljal iz pogrebnega zavoda Anton Grdina in Sinovi v cerkev sv. Vida, opravil zanj vse pogrebne molitve ter ga potem spremljal vse do njegovega groba. Za vse to naš prav iskreni: Bog plačaj stotero.

Dalje se zahvalimo tudi č. gg. Rev. Francis M. Baragi in Rev. Joseph Godini za asistenco pri sv. maši. Tudi njima naš priščni: Bog plačaj.

Naša iskrena zahvala vsem, ki so poklonili toliko lepih vencev ter pokojnika, ki je bil kot fant, ozaljšali s cvetjem ter mu tako izkazali zadnjo čast. Poklonili so vence sledeči: Frank Knez, Mr. in Mrs. Frank Klopčič, Mr. in Mrs. Ben. Stanonik, Mr. in Mrs. Al. Pecek in družina, Frances Ketchaver in sinovi, Mr. in Mrs. Emil Trunk in hčere, Mr. John Kopač in družina, Mr. in Mrs. Anton Orehek in družina, Mr. in Mrs. John Per in družina, Mrs. Josephine Simon, Wickliffe, O., Mr. in Mrs. John Cerar, Frank in Bill Kern, Mr. in Mrs. Ludwig Jakomin, Mr. in Mrs. John Fertak in družina, Mr. in Mrs. Martin Rogel in družina, Mr. in Mrs. Joe Ostroska, Painesville, O., Mr. Joe Klemenčič, društvo Naprej št. 5 SNPJ, National Screw & Mfg. Co., V.A.W., C.I O. Local 843, Friends from Packing Dept. National Screw & Mfg. Co.

Enako se zahvalimo vsem, ki so darovali za sv. maše, ki se bodo opravile za dušo drugega pokojnika. Darovali so: Mr. in Mrs. John Per, Mr. in Mrs. Anton Orehek, Jr., Chicago, Ill., Mr. in Mrs. Jacob Konjar, Mr. in Mrs. Emil Trunk in hčere, Mr. Joe Klemenčič, Mr. in Mrs. George Hribar, Maple Heights, Mrs. Konrad Lauric, Unionville, O., Mrs. Mary Drčar, Mr. in Mrs. Louis Lagina, Mr. Jacob Mulec in hčere, Mr. in Mrs. John Lokar in družina, Mr. in Mrs. A. J. Brodnik, Mr. Anton Grdina in družina, Mr. in Mrs. Joe Strumbel, Mrs. Anna Smole, Dibble Ave., Mr. in Mrs. Anton Svete, Mr. in Mrs. Joseph Smole, Mrs. Johana Novak, Madison, O., Mr. in Mrs. Louis Russ, Mr. in Mrs. Cyril Stanonik, Mr.

in Mrs. John Rogel, Mrs. Agnes Jerič, Frances in Louis Kolar, Mr. in Mrs. Lawrence Pirs, Mr. Victor Tekaucic in družina, Mr. in Mrs. John Orehek, Mr. Frank Kern, družina John Hribar, Mr. in Mrs. John Lube Sr., Mr. in Mrs. John Tutin, Mrs. John Grill, Mr. in Mrs. Frank Rebol, Mr. Valentine Koci, Wickliffe, O., Mr. in Mrs. Frank Koci, Mr. in Mrs. John Rozic, Mr. in Mrs. Frank Skolar in družina, Mr. in Mrs. Stanley Ulchaker, Mr. in Mrs. John Postotnik Jr., Mr. in Mrs. Michael Tomc, Mr. in Mrs. John Kardell, Mr. in Mrs. Ludwig Jackomin, Mr. in Mrs. John Kováčik, Mr. in Mrs. Joe Miklaucič, Mrs. Margaret Bizil, Mr. in Mrs. Joe Stražar, Mr. Anton Znidarič, Mr. Jacob Smole.

Dalje se iskreno zahvalimo vsem, ki so dali na dan pogreba svoje avtomobile brezplačno na razpolago ter tako mnogim omogočili, da so se udeležili pogreba.

Naša iskrena zahvala vsem, ki so prišli pokojnika kropiti ter moliti za mir in pokoj njegove duše ter prav tako vsem onim, ki so se udeležili pogreba, zlasti pa sv. maše ter potem pokojnika spremlili na njegovi zadnji poti vse do njegovega groba.

Dalje zahvala društvu Naprej št. 5 SNPJ za vso pomoč in naklonjenost in pa za pogrebe.

Zahvalimo se vsem za obiske pokojnega v bolnišnici.

Prav tako se zahvalimo Mr. in Mrs. Emil Trunk, Mr. Anton Orehu in Mr. in Mrs. Ben. Stanonik za vso pomoč, ki so nam jo nudili ob smrti drugega pokojnika.

Dalje zahvala pogrebni zavodu Anton Grdina in Sinovi za tako vzorno vodstvo pogreba ter vso poslugo, ki so nam jo dali.

Končno se zahvalimo prav vsem, ki so nam ob tej priliki kaj dobrega storili ter nam pomagali na en ali drugi način.

Morda se je pri naštevanju imen vrnila kaka pomota ali napaka in da se je koga po pomoti izpustilo iz tega seznama. Vse mogoče, dasi smo pazili, da smo zabeležili prav vse. Ako se je pa kljub temu kaj primerilo, pa prosimo oprostjenja.

A Ti naš dragi Anton, počivaj v miru v zemlji ameriški in lahka naj Ti bo gruda te Tvoje nove domovine; duši Tvoji blagi pa večni mir. Da, večni mir, ki Ti ga iz srca želimo, da bi se veselil pri Bogu v nebesih.

Delo rajni dokončal je, zanj je delavnik nehal, zdaj ga je Gospod poklical, da plačilo mu je dal.

Zalujoči ostali:

Tvoj prijatelj FRANK KNEZ
JOHANA KLOPČIČ, sestrična

Pokojni zapušča v stari domovini brata MARTINA in sestre MINKO OGRIZEK, KRISTINO TOMC in BARBARO CYRNSKI; tu v Ameriki pa bratranca JOHN KOPAC

Cleveland, Ohio, 25. maja 1949.

G. WHISKERS

